

Epistola Sobornicească întâia a Sfântului Apostol Ioan

1

Cuvântul Vieții. Dumnezeu este lumină.

¹ Ceea ce era de la'nceput, ceea ce noi am auzit, ceea ce cu ochii noștri am văzut, ceea ce am privit¹ și ceea ce mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul Vieții

² – și viața² s'a arătat, și noi am văzut-o și mărturisim, și vă vestim viața de veci care la Tatăl era și care nouă ni s'a arătat –,

³ ceea ce am văzut și ceea ce am auzit, aceea vă vestim și vouă, pentru ca și voi să aveți părtășie³ cu noi; iar părtășia noastră, din parte-ne, este cu Tatăl și cu Fiul Său Iisus Hristos⁴.

⁴ Și pe acestea vi le scriem, pentru ca bucuria noastră⁵ să fie deplină.

¹În sensul: am contemplat.

²Despre Logos ca izvor și sălaș al vieții vezi nota de la In 1, 4.

³= Comuniune; comunicare directă și lăuntrică, duhovnicească.

⁴Prin comuniunea lor cu apostolii, creștinii intră în comuniune și cu Dumnezeu.

⁵Variantă manuscrisă (existentă și în primele ediții românești): voastră. Opțiunea de față im-

⁵ Și aceasta e vestea pe care noi de la El am auzit-o și v'o vestim: că Dumnezeu este lumină și că'ntru El nu-i nici un întuneric.

⁶ Dacă noi zicem că avem părtășie cu El, dar umblăm întru întuneric, mințim și nu săvârșim⁶ adevărul;

⁷ dar dacă umblăm întru lumină, așa cum El Însuși este în lumină, atunci avem părtășie unul cu altul, și sângele lui Iisus, Fiul Său, ne curățește pe noi de tot păcatul.

⁸ Dacă zicem că noi nu avem păcat, pe noi înșine ne amăgim și adevărul nu este'ntru noi.

⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, credincios este El și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de toată nedreptatea.

¹⁰ Dacă zicem că n'am păcătuit, Îl facem pe El mincinos, și cuvântul Său nu este'ntru noi.

plică tocmai comuniunea de care s'a vorbit: bucuria noastră laolaltă.

⁶= Nu-l facem; nu-l punem în practică; nu realizăm acordul dintre ceea ce mărturisim și practicăm.

2**Hristos, Mijlocitorul nostru. Porunca cea nouă. Antihrist. Copii ai lui Dumnezeu.**

¹ Copilașii mei, pe acestea vi le scriu ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, noi avem Mijlocitor¹ către Tatăl, pe Iisus Hristos, Cel-Drept.

² El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

³ Și întru aceasta știm că L-am cunoscut: dacă-I păzim poruncile.

⁴ Cel ce zice: L-am cunoscut!, dar nu-I păzește poruncile, mincinos este și adevărul nu este'ntru el.

⁵ Dar cel ce-I păzește cuvântul, întru acela iubirea lui Dumnezeu este într'adevăr desăvârșită. După aceasta cunoaștem că suntem întru El.

⁶ Cel ce zice că rămâne întru El, dator este ca și el să umble² așa cum Acela a umblat.

⁷ Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care-o aveți de la'nceput; porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit.

⁸ Și totuși, poruncă nouă vă scriu – ceea ce este adevărat în El și'n voi –, pentru că întunericul se duce, iar lumina cea adevărată începe să răsară.

⁹ Cel ce zice că este în lumină și-l urăște pe fratele său, acela este în întuneric până acum.

¹Substantivul parákletos din Noul Testament: în relație cu Fiul = Mijlocitor; în relație cu Sfântul Duh = Mângâietor (In 14, 16). Termenul în sine desemnează o persoană pe care o chemi în ajutor: avocat, apărător, intercesor, consolator.

²Aici și mai departe, verbul a umbla are sens figurat: a se purta, a se comporta, a avea o conduită.

¹⁰ Cel ce-l iubește pe fratele său rămâne în lumină, și piatră de poticnire nu-i în el.

¹¹ Dar cel ce-și urăște fratele este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul i-a orbit ochii.

¹² Vă scriu vouă, copiilor, pentru că de dragul numelui Său v'au fost iertate păcatele.

¹³ Vă scriu vouă, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel ce este de la'nceput. Vă scriu vouă, tinerilor, pentru că l-ați biruit pe Cel-Rău. V'am scris vouă, copiilor, pentru că L-ați cunoscut pe Tatăl.

¹⁴ V'am scris vouă, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel ce este de la'nceput. V'am scris vouă, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne'ntru voi și pe Cel-Rău l-ați biruit.

¹⁵ Nu iubiți lumea, nici pe cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este'n el;

¹⁶ pentru că tot ceea ce este în lume – pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții – nu sunt de la Tatăl, ci din lume sunt.

¹⁷ Și lumea trece, și pofta ei; dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

¹⁸ Copiii mei, este ceasul de pe urmă; și precum ați auzit că vine Antihrist, așa și acum mulți antihriști s'au arătat: de aici cunoaștem noi că-i ceasul de pe urmă.

¹⁹ Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre noi; că de-ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi. Dar aceasta, pentru ca să se arate că nu toți sunt dintre noi.

20 Iar voi, ungere aveți de la Cel-Sfânt și pe toate le știți.

21 V'am scris nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că-l știți; și știți că din adevăr nu vine nici o minciună.

22 Cine este minciinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? Acela este antihrist, cel ce tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

23 Oricine-L tăgăduiește pe Fiul, nu-L are nici pe Tatăl; cine-L mărturisește pe Fiul, Îl are și pe Tatăl.

24 Așadar, ceea ce-ați auzit de la'nceput, în voi să rămână; de va rămâne'n voi ceea ce ați auzit de la'nceput, veți rămâne și voi în Fiul și în Tatăl.

25 Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: Viața veșnică.

26 Pe acestea vi le-am scris cu privire la cei ce vă amăgesc.

27 Cât despre voi, ungerea pe care-ați primit-o de la El rămâne'ntru voi și n'aveți nevoie să vă învețe cineva; dar de vreme ce ungerea Lui vă învață despre toate, și învățătura aceasta este adevărată și nu e minciună, așa cum ea v'a învățat, rămâneți întru El.

28 Și acum, copilași, rămâneți întru El, pentru ca atunci când El Se va arăta să avem îndrăznire³ și la venirea Lui să nu stăm rușinați înainte-I⁴.

29 Dacă știți că El este drept, cunoașteți că tot cel ce face dreptate este născut din El.

³În sensul de: încredere; deplină siguranță; libertatea interioară de a-L privi cu sentimentul unei conștiințe curate.

⁴= Departe de El.

3

Copii ai lui Dumnezeu (continuare). Iubiți-vă unul pe altul! Încrederea în Dumnezeu.

1 Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca noi să ne numim fii ai lui Dumnezeu; și suntem! De aceea nu ne cunoaște pe noi lumea: pentru că nu L-a cunoscut pe El.

2 Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu; și ce vom fi, încă nu s'a arătat. Știm că, dacă El Se va arăta, noi vom fi asemenea Lui, pentru că-L vom vedea pe El așa cum este¹.

3 Și tot cel ce are această nădejde în El, se curățește pe sine, așa cum Acela curat este.

4 Tot cel ce săvârșește păcatul săvârșește și fărădelegea; păcatul e fărădelegea.

5 Voi știți că El S'a arătat ca să ridice păcatele, și păcat în El nu este.

6 Tot cel ce rămâne întru El, nu păcătuiește; tot cel ce păcătuiește, nu L-a văzut și nici nu L-a cunoscut.

7 Copilașilor, nimeni să nu vă amăgească; cel ce'nfăptuiește dreptatea² este drept, așa cum Acela drept este.

8 Cel ce săvârșește păcatul e de la diavolul, pentru că diavolul încă de la'nceput păcătuiește. Pentru aceasta S'a arătat Fiul lui Dumnezeu: ca să strice lucrurile³ diavolului.

¹Pronumele personale din această frază se referă la Iisus Hristos. Prin capacitatea noastră de a-L percepe în slava Lui finală, noi Îi devenim asemenea, ca unii ce suntem părtași ai acestei slave.

²= Cel ce pune'n practică ceea ce este drept în fața lui Dumnezeu.

³Sens general: lucrările; operele; isprăvile.

9 Tot cel ce este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sâmbânța Sa rămâne în el; și el nu poate păcătui, pentru că e născut din Dumnezeu.

10 Întru aceasta se învederează⁴ fiii lui Dumnezeu și fiii diavolului: cel ce nu săvârșește dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu-l iubește pe fratele său.

11 Că aceasta este vestea pe care-ați auzit-o de la'nceput: să ne iubim unii pe alții.

12 – Nu precum Cain, care era de la Cel-Rău și și-a înjunghiat fratele. Și de ce l-a înjunghiat?: pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte. –

13 Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște.

14 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că-i iubim pe frați; cel ce nu-l iubește pe fratele său rămâne în moarte.

15 Tot cel ce-și urăște fratele e ucigaș de oameni; și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică rămânând întru el.

16 Întru aceasta am cunoscut noi iubirea: că El Și-a pus sufletul⁵ pentru noi; datori suntem și noi ca sufletele să ni le punem pentru frați.

17 Dar cel ce are bogăția lumii și-l vede pe fratele său în lipsuri și inima și-o'nchide față de el, cum rămâne'ntru el iubirea lui Dumnezeu?

18 Copilașii mei, să nu iubim cu vorba, nici cu vorbirea, ci'n faptă și'n adevăr.

⁴= Se manifestă; își arată caracterele specifice.

⁵= Și-a dat viața.

19 Întru aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și'n fața Sa ne vom liniști inimile⁶;

20 că dacă inima noastră ne osândește, Dumnezeu e mai mare decât inima noastră și cunoaște totul.

21 Iubiților, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăznire către Dumnezeu

22 și orice cerem de la El primim, pentru că-I păzim poruncile și facem ceea ce e plăcut înainte-I.

23 Și aceasta este porunca Lui: ca noi să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său, și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a dat El poruncă.

24 Și cel ce-I păzește poruncile rămâne în El și El într'însul; și'ntru aceasta cunoaștem că El rămâne în noi: din Duhul pe Care ni L-a dat.

4

Duhul lui Dumnezeu și duhul lui Antihirist. Dumnezeu este iubire.

1 Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci puneți duhurile la'ncercare¹, dacă sunt de la Dumnezeu; pentru că mulți profeți mincinoși au ieșit în lume.

2 Întru aceasta să cunoașteți voi duhul lui Dumnezeu: fiecă duh care-L mărturisește pe Iisus Hristos ca venit în

⁶= Ne vom potoli conștiința (în cazul când aceasta ne judecă după criteriile mai aspre decât ale lui Dumnezeu).

¹Principala strategie a duhurilor rele, patronate de diavol, este aceea de a produce și semăna confuzie. Creștinilor li se recomandă spirit de discernământ (vezi și 1 Tes 5, 21), iar pentru aceasta ei trebuie să aibă anumite criterii.

trup², este de la Dumnezeu;

³ și fiecăruia care nu-L mărturisește pe Iisus, nu este de la Dumnezeu; el este al lui Antihrist, despre care ați auzit că vine, și acum chiar este în lume.

⁴ Voi sunteți din Dumnezeu, copilașii mei, și i-ați biruit³, pentru că Cel care este'n voi e mai mare decât cel care este'n lume.

⁵ Ei sunt din lume; de aceea grăiesc ca din lume, și lumea îi ascultă.

⁶ Noi suntem din Dumnezeu; cel ce-L cunoaște pe Dumnezeu, ascultă de noi; cel ce nu este din Dumnezeu, nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem noi duhul adevărului și duhul rătăcirii.

⁷ Iubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu, și tot cel ce iubește este născut din Dumnezeu și-L cunoaște pe Dumnezeu.

⁸ Cel ce nu iubește, nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu este iubire.

⁹ Întru aceasta s'a arătat iubirea lui Dumnezeu pentru noi, că Dumnezeu L-a trimis în lume pe Fiul Său Cel Unul-Născut, pentru ca noi să viem printr'Însul.

¹⁰ Întru aceasta este iubirea: nu pentru că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci pentru că El ne-a iubit pe noi și L-a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

¹¹ Iubiților, dacă Dumnezeu în acest fel ne-a iubit pe noi, datori suntem ca și noi să ne iubim unii pe alții.

²Își făcuse apariția erezia dochetiștilor, potrivit căreia trupul lui Iisus nu a fost real, ci aparent; în consecință, și suferința Sa de pe cruce a fost tot aparentă.

³= Pe profeții mincinoși.

¹² Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; dar dacă noi ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne'ntru noi și iubirea Lui în noi este desăvârșită.

¹³ Întru aceasta cunoaștem că rămânem întru El și El întru noi: că nouă din Duhul Său ne-a dat.

¹⁴ Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl L-a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

¹⁵ Cel ce va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el și el întru Dumnezeu.

¹⁶ Și noi am cunoscut iubirea pe care Dumnezeu o are pentru noi, și am crezut-o. Dumnezeu este iubire, și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.

¹⁷ Întru aceasta este desăvârșită iubirea Lui pentru noi: ca noi să avem îndrăznire în Ziua Judecății, pentru că așa cum este Acela, așa suntem și noi în lumea aceasta.

¹⁸ În iubire nu este frică; ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica merge mână'n mână cu pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

¹⁹ Noi Îl iubim pe Dumnezeu, pentru că El ne-a iubit întâi.

²⁰ Dacă cineva zice: Îl iubesc pe Dumnezeu!, dar pe fratele său îl urăște, mincinos este. Pentru că cel ce nu și iubește fratele pe care-l vede, nu-L poate iubi pe Dumnezeu pe Care nu-L vede.

²¹ Și această poruncă o avem de la El: Cel care-L iubește pe Dumnezeu, să-l iubească și pe fratele său.

5

Credința e biruință asupra lumii. Întreita mărturie despre Fiul. Cunoașterea vieții veșnice.

¹ Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu; și tot cel ce iubește pe Cel care a născut, Îl iubește și pe Cel care S'a născut din Acesta.

² Întru aceasta cunoaștem că-i iubim pe fiii lui Dumnezeu: dacă-L iubim pe Dumnezeu și-I împlinim poruncile.

³ Căci iubirea de Dumnezeu aceasta este: Să-I păzim poruncile. Și poruncile Lui nu sunt grele,

⁴ pentru că tot cel ce e născut din Dumnezeu biruiește lumea; și aceasta-i biruința care-a biruit lumea: credința noastră.

⁵ Cine-i dar biruitorul lumii, dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

⁶ Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sânge; Iisus Hristos; nu numai prin apă; ci prin apă și prin sânge¹; și Duhul Cel ce mărturisește, pentru că Duhul este adevărul.

⁷ Fiindcă Trei sunt Cei ce mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și Aceștia Trei Una sunt.

⁸ Și trei sunt cei ce mărturisesc pe pământ: Duhul și apa și sângele; și aceștia trei întru una sunt².

⁹ Dacă noi primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare,

¹= Apa și sângele care au țâșnit din coasta lui Iisus pe cruce (In 19, 34-35), elemente care au și o încărcătură simbolică: purificare și răscumpărare; Botezul și Euharistia.

²Textual: aceștia trei sunt (orientați) spre unul (și același centru), dar cu ideea dinamică de intercomuniune

fiindcă aceasta este mărturia lui Dumnezeu: El a mărturisit despre Fiul Său.

¹⁰ Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el; cel ce nu-L crede pe Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n'a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a mărturisit-o despre Fiul Său.

¹¹ Și mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său.

¹² Cel care-L are pe Fiul, are viața; cel care nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața.

¹³ Pe acestea vi le-am scris vouă, cei ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu, pentru ca voi să știți că aveți viață veșnică.

¹⁴ Și aceasta este încrederea pe care o avem către El: Dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă.

¹⁵ Și dacă știm³ că El ne ascultă în tot ceea ce-I cerem, atunci știm că avem cererile⁴ pe care le-am cerut de la El.

¹⁶ Dacă cineva îl vede pe fratele său păcătuiind – păcat nu de moarte –, să se roage, și „Dumnezeu” îi va da viață – celor ce nu păcătuiesc de moarte. Există și păcat de moarte; nu pentru un astfel de păcat zic eu să se roage.

¹⁷ Orice nedreptate este păcat, dar este și păcat care nu e de moarte.

¹⁸ Noi știm: tot cel ce e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dimpotrivă, Cel-Născut-din-Dumnezeu îl păzește, și Cel-Rău nu-l atinge.

³În sensul: dacă credem cu tărie, necondiționat.

⁴Desigur, conținutul cererilor. Despre puterea credinței de a converti virtualul în real vezi nota de la Mc 11, 24.

¹⁹ Știm că noi⁵ suntem din Dumnezeu și că lumea întreagă zace⁶ sub puterea Celui-Rău.

²⁰ Dar știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să-L cunoaștem pe Dumnezeul-Cel-Adevărat; și noi suntem în Cel-Adevărat, în Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este Dumnezeul-Cel-Adevărat și viața veșnică.

²¹ Fiilor, păziți-vă de idoli⁷! Amin.

⁵= Noi, în opoziție cu lumea (vezi mai departe).

⁶Înțelesul complet al verbului original este acela de a fi întins la orizontală într'o stare de anormalitate (suferință, boală, agonie) sau insalubritate.

⁷Dumnezeii mincinoși, cei ce I se opun Dumnezeului-Celui-Adevărat; aceștia pot fi zeii păgânilor sau idolii inimii (forțele care o abat de la Adevăratul Dumnezeu).